

Højtbegavede børn defineres i denne bog som de øverste fem procent af normalfordelingen – svarende til en IQ på 125 eller derover. Bogen lægger ud med en begrebsafklaring i forhold til både forståelsen af intelligens og forståelsen af høj begavelse. Bogen kridtes op til at omfatte den akademisk rettede intelligens, så det er ikke en bog der er dækkende for alternative former for intelligenser.

Til brug for identifikation af de højtbegavede er hele andet kapitel dedikeret til gennemgang af positive og negative adfærsudtryk. Det er et virkeligt velskrevet kapitel, som på sober vis får belyst de indlysende højtbegavede børn, og de børn hvor den høje begavelse maskeres af mistrivsel.

Tredje kapitel uddyber udvalgte kendetegn og belyser med flere forskellige cases og spørgsmål til refleksion. Det tydeliggøres hvad konsekvenserne kan være af, at det højtbegavede barn ikke mødes tilstrækkeligt i forståelsen af det og dets udvikling, og forskellige varianter af udtryk gennemgås. Det kan være f.eks. "de nørdede drenge" eller "den under-gyldende".

Beskrivelserne er rammende og tilstrækkeligt detaljerede til at opfange præcis den rette mængde af nuancer i disse børns trivsel, adfærd og sociale interaktion. Kapitel fire går i dybden med relationsarbejdet, som er vigtigt i forhold til at guide de højtbegavede børn i afstemningen af interaktion på det sociale felt. Igen er der cases til at belyse kapitlets mange, gode pointer, og der er kvalificerede refleksionsspørgsmål efter hver af disse.

Der er forslag til handleplan, som han laves i samarbejde med barnet, og forslag til dagsorden for klasseteams. Derudover er der forslag til øvrige indsatser, der kan være relevante i forhold til trivsel. Kapitlet er vigtigt, fordi mange antager, at høj begavelse pr. automatik er en gave. Det er det ikke nødvendigvis, hvorfor de konkrete anvisninger, råd og vejledninger i kapitlet falder på et særdeles tørt sted. Kapitel 5 beskæftiger sig med undervisningen af de højtbegavede børn, og tager afsæt i Blooms taksonomi til brug for differentiering. Jeg anbefaler ofte lærere at differentiere ud fra denne tankegang, hvilket ekspliciteres på utrolig flot vis i dette kapitel. Hastighed, proces, produkt, miljø, organisering og mål inkluderes også heri. Forskellige undervisningstilgange forklares, og med et væld af praktisk anvendelige bilag, bliver opgaven tilgængelig og overkommelig for underviseren. Der er noget for enhver elev, med opgaver der stiller krav til flere forskellige kompetencer på samme tid. Kapitlet er så velskrevet og rammende, at det er helt overvældende! Der er ufatteligt meget materiale, der kan gøres brug af, og som vil kunne komme højtbegavede børn til gode.

Kapitel seks tilgår fagspecifikke udfordringer – igen ud fra en taksonomisk forståelse – hvad end det er Blooms eller SOLO. Kapitel syv giver gode råd til forældresamarbejdet, samt beskriver hvorfor det er vigtigt, og i hvor højt omfang klassen bør inddrages. I forlængelse heraf er kapitel otte om Twice Exceptionals, som er børn der både har høj begavelse og en diagnose, f.eks. ADHD eller autisme. Det falder på et godt sted i bogen, da det kalder på et særligt tæt skole-hjem-samarbejde. Også her er der casetilgang og refleksionsspørgsmål, og der er konkrete opmærksomhedspunkter for disse elever. Den sidste del af bogen er den omfattende bilagssamling, som der henvises til i løbet af bogen.

Samlet set er det en helt utroligt velskrevet, anvendelig og oplysende bog, som i meget høj grad kan anbefales. Ikke kun til skolelærere, PPR-psykologer eller andre psykologer, der beskæftiger sig med børn, kan have gavn af at læse store dele af bogen. Den er så relevant, at den burde finde indpas på psykologistudiet. Jeg vil meget varmt anbefale denne bog, og lader den få en af de fremtrædende pladser på min bogreol.

Af Dea Henriette Franck, cand.psych.aut specialist i arbejds- og organisationspsykologi